Nieuwsbrief VAN HET BRUSSELS PARLEMENT

Tweetalig INFORMATIETIJDSCHRIFT van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad

N° 4 – September 2003
Zitting 2002-2003

Editoriaal

Studeren in Brussel

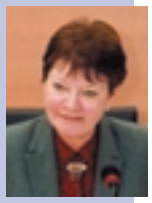

Brussel heeft een schitterende zomer achter de rug. Zelden hebben we in Brussel van zoveel zwoele zomeravonden na elkaar kunnen genieten. Uitstekende condities om de batterijen weer op te laden. En dat is nodig, want in september wordt het normale werkritme hervat, op alle niveaus. Privé- en overheidsbedrijven draaien terug op volle kracht. De vakantieregeling van het openbaar vervoer is voorbij. De minister-president legt naar traditie zijn septemberverklaring af met de doelstellingen voor het parlementaire jaar. In het Brusselse parlement staan alle mandatarissen paraat om het laatste jaar van de legislatuur tot een goed einde te brengen. Maar vooral niet te vergeten, in september begint er ook een nieuw academiejaar.

Een buitenstaander zal het op het eerste gezicht niet eens merken, maar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest herbergt talloze onderwijsinstellingen. Qua leerlingenaantallen hoeft ons gewest echt niet onder te doen voor universiteitssteden als Leuven of Namen. Maar een nuance is wel op zijn plaats: ons Hoofdstedelijk Gewest is een zodanig dichtbevolkt verstedelijkt gebied dat al die Brusselse studenten niet zo zichtbaar aanwezig zijn als in een provinciestad.

Het Brusselse onderwijslandschap is heel divers met kleine en grote scholen, met een Nederlandstalig en een Franstalig netwerk, met verschillende inrichtende overheden, met kleuter-, basis-, en middelbare scholen tot talloze hogescholen en universiteiten. En dan zijn er ook nog eens vormings- en opleidingsmogelijkheden in het avondonderwijs. Wie wil bijleren, kan meer dan ooit in Brussel terecht.

In Brussel studeren of bijscholen, is meer dan louter kennis opdoen. Wie in Brussel studeert, komt ook in aanraking met de verscheidenheid van volkeren en talen in dit gewest. Vindt zijn weg in de hoofdstad. Leert een mondje spreken in een tweede of zelf derde taal. Heeft faciliteiten te over om een toneelvoorstelling mee te pikken of naar de bibliotheek te gaan. Kan grote sportmanifestaties zoals voetbalwedstrijden en de 20 km van Brussel meemaken. Kan beroep doen op het rijk vertakt netwerk van openbaar vervoer. Geniet mee van een autoloze zondag in september,… Kortom, leert van Brussel te houden. Hier staat een student midden in de bedrijvigheid van de grootstad. Het is onmogelijk om daaraan te ontsnappen. Studeren in Brussel is dan ook een echte leerschool voor het leven.

In het Brussels Parlement beschouwen we adequate scholing en opleiding als het middel om eenieders talent te ontplooien. Mensen ten volle hun talenten laten ontdekken en hun capaciteiten laten benutten, dat is de manier om eenieder zich goed te doen voelen. Opleiding en scholing is de sleutel voor ieders welzijn en daarmee ook de weg naar een verdraagzame en vreedzame samenleving. Wij wensen elkeen die school loopt in Brussel veel succes met zijn ontdekkingstocht.

Jan Béghin (CD&V), Eerste Ondervoorzitter

Magda De Galan (PS), Voorzitter

Een verbod op de nachtvluchten, overal in Europa. Dat wenst Brussel*

In 2002 moesten de inwoners van de hoofdstad en de nabije rand elke nacht de geluidsoverlast ondergaan van 25 opstijgingsmanoeuvres vanuit de nationale luchthaven. De zwaargewichten – de meest luidruchtige – moesten vertrekken tussen 21u-23u of tussen 6u-8u (informatie gegeven in de commissie infrastructuur door Philippe Touwaide, directeur van de ombudsdienst van de luchthaven van Brussel-Nationaal).

Het overvliegen van Brussel beroerde al jaren de buurtcomités. En in onze politieke wereld was het nogal moeilijk kiezen tussen twee sporen. Ofwel de vliegbewegingen concentreren op de minst bevolkte zones (de Noord-rand) en daar de mensen helpen met de isolatie van hun woning. Ofwel het aantal luchtcorridors uitbreiden om zo de geluidsoverlast te spreiden over het Brussels Gewest en zijn randgebied.

Tot in januari van dit jaar werd het eerste spoor aangehouden. Maar onder druk van het oorverdovend gekreun van de Noordinwoners opteerde de federale regering voor het tweede spoor. Met als gevolg dat de Brusselaars sinds 12 juni met lede ogen een toename van het aantal nachtvluchten moeten incasseren. Sedertdien overvliegen bijna alle toestellen die vanuit Zaventem opstijgen, het grondgebied van Brussel-Hoofdstad.

Bert Anciaux (Spirit), de nieuwe federale minister voor Mobiliteit, werkt intussen aan een plan om de dag- en nachtvluchten tussen Brussel en de rand te herverdelen. Waarbij, naar verluidt, de bevolkingsdichtheid géén doorslaggevend criterium zou zijn in de keuze van de opstijgroutes.
Op 4 juli ll. Kwamen de leden van het Brussels Parlement in actie. De tijd dringt om klare wijn te schenken en dus keuren zij met een grote meerderheid een resolutie goed: met 52 ja-stemmen (w.o. Ecolo in oppositie) en 18 onthoudingen (w.o. CD&V in de meerderheidscoalitie en cdH in de oppositie).

Aan de eindstemming van deze resolutie ging een debat vooraf in de Commissie Infrastructuur. Alle representatieve organisaties en verschillende deskundigen werden door de Commissie opgeroepen om de pro's en contra's van de voorliggende ontwerp-resolutie optimaal te stofferen.

De capaciteit van Brussel-Nationaal beperken

Wat houdt deze resolutie in ?

- Het Brussels Parlement verzoekt de federale regering bij de Europese instanties aan te dringen op een verbod van de nachtvluchten in alle lidstaten van de Europese Unie. Brussel vraagt dat in België dit verbod tussen 23u-6u zou geprogrammeerd worden. En dat het aantal bewegingen voor landen of opstijgen tussen 21u-23u en 6u-8u geleidelijk zou worden beperkt.

- Brussel wil eveneens met de federale regering en het Vlaams gewest een akkoord afsluiten, waarbij men tesamen bij de afbakening van de vliegcorridors maximaal zal rekening houden met het leefmilieu, de gezondheid, de veiligheid én met de Europese gedragslijn de gebieden met hoge bevolkingsdichtheid zoveel mogelijk te ontwijken. Eenmaal aan de onderhandelingstafel, is het aangewezen samen werk te maken van de programma's in verband met de geluidsisolatie (welke zones ? onder welke voorwaarden ?).

- Brussel bepleit ook de oprichting van een federaal controle-organisme, dat de naleving van de maatregelen inzake geluidshinder in de gaten houdt. En om aan zijn Europese verplichtingen te voldoen voor wat de luchtkwaliteit betreft, is permanent overleg met de federale en Vlaamse overheid wel een must.

- Tenslotte wenst Brussel een lange termijn planning van de activiteiten van de luchthavens, met als perspectief een inperking van de capaciteit op Brussel-Nationaal.

Van de weeromstuit

Milieuminister Didier Gosuin (MR) erkende ruiterlijk dat deze resolutie een sterke leidraad vormt in zijn demarches naar de federale en Vlaamse autoriteiten.
Oppositiepartij cdH bestempelde deze resolutie als een « poging zich tegen soldenprijs een goed geweten te shoppen » en als « een belediging » voor de Brusselaars en hun verenigingen.
CD&V van zijn kant had al bij al verkozen een opsplitsing uit te werken van de dag- en nachtvluchten tussen Brussel en zijn randgebied.

(*) Resolutie « erop gericht alle nodige maatregelen te nemen ter bestrijding van de overlast waaraan de inwoners onderhevig zijn door het overvliegen van Brussel vanuit de luchthaven Brussel-Nationaal ».
DOC: A-440/2 – 2002/2003

GEMBLOUX, op zoek naar vergeten soldaten

Voor het derde jaar op rij komt er in de spiegelzaal een tekstlezing, op initiatief van de werkgroep democratie van het Brussels Parlement. « Gembloux » werd geschreven door Ben Hamidou, Sam Touzani, Nacer Nafti en Gennaro Pitisci.

Het stuk:

Ben en Sam, kunstenaars en Marokkeleirs, spreken elke week af op de markt van Molenbeek. 't Is daar aangenaam flaneren tussen de kleuren en geuren van de stalletjes, steevast gevolgd door discussies in rokerige thé-bars, over het afgrijselijk internationaal klimaat, de oorlogsdreigingen… Eén potpourri van roepende verkopers, geuren uit het Zuiden, CNN en Al Jazira !

De schrik voor nieuwe oorlogen roept de voorbije op, de oudjes vertellen, de vergeetkousen herinneren zich plots van alles en getuigen. In de bars horen Ben en Sam voor het eerst het verhaal van de heroïsche slag van Gembloux, weggewist uit de geschiedenis. Het was de enige overwinning van de Fransen op de eerste aanvallen van de panzerdivisies van Adolf Hitler, waardoor het Frans leger zich kon herpakken; de slag van Gembloux heeft zeker bijgedragen tot de uiteindelijke voerwinning op het nazisme.

De twee kunstenaars brengen het relaas van hun wekelijkse zoektocht naar die afschuwelijke, vergeten veldslag, een pleidooi tegen alle oorlogen, een nieuwe kijk op de achtergrond van de migrantencultuur.

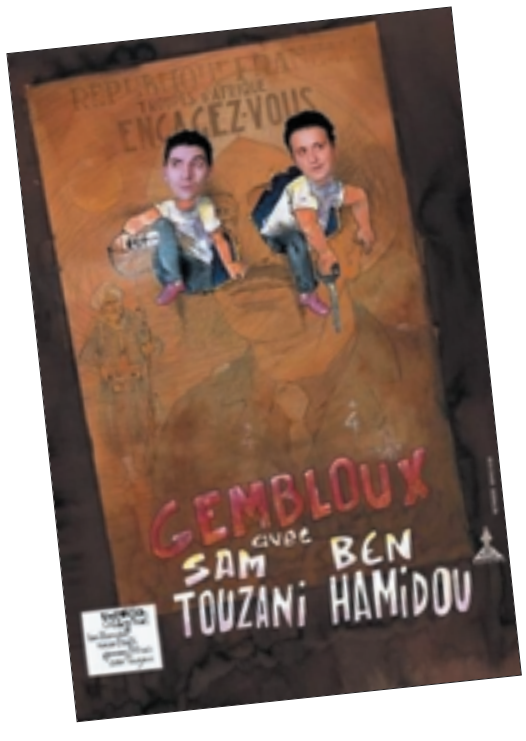

De voorstellingen (hoofdzakelijk in het Frans, met boventitels in het Nederlands) vinden plaats op maandag 13 en 20 oktober, om 20.00 uur in de spiegelzaal, Lombardstraat 69, 1000 Brussel.

De toegang is gratis, maar reservatie is verplicht op het nummer 02 549 62 11. Vindt u geen plaats meer dan kan u nog terecht in de KVS/de Bottelarij (info 02 412 70 70) van 24 februari tot 6 maart 2004.

Violen afgestemd op de Brusselse arbeidsmarkt

Brussel is een vat vol tegenstrijdigheden. Van de werkgelegenheid in België is 16,4 % er geconcentreerd. Dat is goed voor 650.000 arbeidsplaatsen, waarvan er 288.000 worden ingenomen door Brusselaars. De werkloosheid piekt er al een paar jaar rond de 20 %, onrustwekkend veel hoger dan in Wallonië, en zeker hoger dan in Vlaanderen. De lage opleiding en ééntaligheid van de kandidaat-werknemers is een van de oorzaken. 46 % van de arbeidsplaatsen in Brussel is ingevuld door werknemers die hogere studies hebben gedaan (34 % elders in België). Vacatures in het reguliere circuit gaan bijna uitsluitend naar pendelaars. De discriminatie bij aanwerving is een andere doorslaggevende factor. En dan speelt nog dat sociologisch fenomeen dat vele Brusselaars die hier werk hebben, zich in de rand vestigen en worden « vervangen » door werkzoekenden.

Genève mengt zich ook met het werk in Brussel

Dat het werkgelegenheidsbeleid verspreid zit bij de federale overheid én bij de deelstaten, maakt een globale en coherente aanpak ook al niet gemakkelijk. En vergeten we niet, voor arbeidsbemiddeling zijn de gewesten bevoegd, voor beroepsopleiding moeten de gemeenschappen instaan. De pijnlijke diagnose van de Brusselse arbeidsmarkt was op zich al voldoende reden om ingrijpende maatregelen te nemen. Als de internationale regelgeving vanuit Genève (in casu de Internationale Arbeidsorganisatie – IAO – met haar Conventie nr. 181) een soepelere samenwerking oplegde tussen de publieke en de privé partners van de arbeidsmarkt, was het alle hens aan dek om ook voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een ordonnantie uit te vaardigen i.v.m. het gemengd beheer van de arbeidsmarkt.

Dat deze ordonnantie geen kopie kon worden van de Waalse of Vlaamse decretale wetgeving stond van meet af aan vast. De al bij al complexe situatie van het werkgelegenheids- en bemiddelingsbeleid in het BHG maakte een eigen Brusselse aanpak noodzakelijk.

En dus werd het einde mei een boeiende confrontatie tussen minister Eric Tomas (PS), initiatiefnemer, en het Brussels Parlement bij monde van zijn Commissie Economische Zaken, met vaste hand geregisseerd door haar voorzitter Alain Daems. Over één punt was iedereen het roerend eens: laten we ons a.u.b. achter het begrip « arbeidsmarkt » dat refereert aan maandelijkse statistieken en percentages altijd de mensen voor ogen houden om wie het per slot van rekening gaat. De Commissie Economische Zaken heeft ook de topmanagers van BGDA, FEDERGON en FEBISP (zie verder) gehoord over hun plannen en zorgen, om met meer kennis van zaken te oordelen over het voorliggend ontwerp van ordonnantie.

Bemiddelaars bij de vleet

De ordonnantie brengt vier types van arbeidsorganisatoren in kaart:

1. De Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling (BGDA – ORBEM) die moet instaan voor een kostenloze dienstverlening
2. De particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling die commerciële doeleinden nastreven. Ze zijn gegroepeerd onder de koepel van FEDERGON (zoals de uitzendbureaus, headhunters, wervings- en selectiebedrijven, outplacementkantoren,…). Alleen al in het Brussels gewest zijn er 40 erkende uitzendbureaus geregistreerd.
3. Bemiddelingsbureaus van de scholen, die hun oud-leerlingen begeleiden op weg naar een job na hun studies
4. Non-profit-arbeidsbemiddelaars die helpen bij de socio-professionele inschakeling. In Brussel overkoepelt FEBISP 56 actieve vzw's.

Zij mogen in het Hoofdstedelijk Gewest tewerkstellingsactiviteiten uitoefenen, volgens de modaliteiten van hun erkenning. De ordonnantie draait hoofdzakelijk rond de erkenning van de particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling.

Exclusieve opdrachten van de BGDA

Het rechtsstatuut van de BGDA was al in de ordonnantie van 18 januari 2001 vastgelegd.
In het kader van het gemengd beheer is de BGDA alleen en uitsluitend belast met:

- het verzamelen en de verwerking van de persoonlijke gegevens van de werkzoekenden
- het beheer van de inschakelingstrajecten
- de programma's voor wedertewerkstelling
- het computernetwerk voor de uitwisseling van data tussen de arbeidsoperatoren

Voor de inschakelingstrajecten en het netwerk van werkgelegenheidsplatformen, zal de BGDA samenwerken met de privé bureaus. En binnenkort krijgt de BGDA, vanuit een aparte dienst met eigen beheer en eigen inkomsten, de kans om commerciële activiteiten te organiseren (nl. uitzendwerk, outplacement, recrutering en selectie).

Voor iedereen dezelfde spelregels

Alle arbeidsoperatoren zijn onderworpen aan dezelfde regels (gedetailleerde opsomming in artikel 4). Géén discriminatie omwille van ras, geslacht, taal, godsdienst, afkomst, leeftijd of handicap. Eerbied voor het privé-leven en de sociale rechten. Gratis dienstverlening voor werkzoekenden. Bij overtreding van een van deze regels, volgt er een sanctie en een administratieve boete. De Sociale Inspectie van het Brusselse ministerie houdt toezicht.

Een financiële bijdrage ?

Deze ordonnantie is bedoeld om de arbeidsoperatoren beter te laten samenwerken om zo het gewestelijk werkgelegenheidsbeleid in al zijn geledingen op te krikken. Ongeacht of zij in de openbare of in de privé-sector thuishoren. Ongeacht of zij een al dan niet commerciële activiteit beoefenen.

Daarom wil de regering een kaderakkoord afsluiten met de particuliere bureaus, waarin de engagementen BGDA/privé-bureaus en vice versa zwart op wit zijn onderschreven. Wie zich niet wenst te engageren om het gewestelijk beleid te ondersteunen, zal een financiële bijdrage moeten betalen. Dat geld komt terecht in een regionaal fonds voor de werkgelegenheid van de Brusselaars. De sociale partners van de BGDA zullen hieruit kunnen putten om initiatieven die vooral de risicogroepen en de kansarmen aanbelangen, te financieren.
De regeling van deze financiële bijdrage was nogal omstreden en gaf aanleiding tot vinnige discussies. Maar minister Tomas benadrukte dat deze ordonnantie de strategische positie van de privé tewerkstellingsagentschappen zal versterken. Nu ze ook activiteiten inzake human resources kunnen ontwikkelen, komt hun statuut er versterkt uit en is het maar normaal dat van hen een inbreng, een « bijdrage » mag worden verwacht in het Brussels tewerkstellingsbeleid. Liefst op vrijwillige basis met concrete en toetsbare acties. Blijven die achterwege, dan wordt er een inzet in klinkende munt gevraagd.

Verder overleg

Er komt een gewestelijk overlegplatform inzake tewerkstelling in de schoot van de Economische en Sociale Raad van het BHG. Dit « platform » houdt toezicht op de naleving van deze ordonnantie. Het waakt over de samenwerking tussen BGDA en de privé agentschappen en over de non-discriminatie op de Brusselse arbeidsmarkt.

Tenslotte, de Brusselse regering zal na verloop van tijd de effecten van deze ordonnantie wegen en het Parlement hierover informeren.

Ordonnantie houdende instemming met het verdrag nr. 181 inzake particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling, aangenomen te Genève op 19 juni 1997 door de Internationale Arbeidsorganisatie

Ordonnantie betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Het Rechtscollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest: een bij het publiek weinig bekend orgaan

Sinds 1 januari 1995 is de provincie Brabant uit het Belgisch institutioneel landschap verdwenen. In het Vlaamse en het Waalse Gewest zijn de bevoegdheden van de voormalige provincie Brabant respectievelijk door de provincies Vlaams-Brabant en Waals-Brabant overgenomen. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest daarentegen wordt niet meer aanbelangd door de provinciale indeling. Bijgevolg zijn de rechterlijke taken die in de andere provincies onder de bevoegdheid van de bestendige deputatie vallen, in Brussel toegekend aan een specifieke instantie die door de bijzondere wet met betrekking tot de Brusselse instellingen is opgericht: het Rechtscollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het Rechtscollege is samengesteld uit 9 leden die op voorstel van de Regering door de Gewestraad worden aangewezen. Minstens 3 leden behoren tot de kleinste taalgroep.

Het Rechtscollege werd voor het eerst aangewezen op 22 december 1994 en nadien vernieuwd op 21 juni 1996 en 7 juni 2002.

Tot april 1999 had het een belangrijke bevoegdheid inzake geschillen met betrekking tot de gemeentelijke fiscaliteit. Het deed uitspraak over klachten die door particulieren en bedrijven bij hem werden ingediend. Tegen die beslissingen van het Rechtscollege kon beroep worden aangetekend bij het Hof van Beroep van Brussel. Bij wet van 15 maart 1999 wordt het Rechtscollege die bevoegdheid ontnomen. De beroepen inzake gemeenteheffingen moeten voortaan bij de rechtbanken van eerste aanleg worden ingesteld.
Het Rechtscollege behoudt evenwel belangrijke bevoegdheden inzake politieke rechten.
Het is bevoegd om de gemeenteraadsverkiezingen geldig te verklaren en zich uit te spreken over klachten die naar aanleiding hiervan door kandidaten worden ingediend. Bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2000 zijn er bij het Rechtscollege 10 klachten ingediend met betrekking tot de verkiezingen in 8 van de 19 gemeenten van het Gewest. Het Rechtscollege doet ook uitspraak over klachten met betrekking tot overschrijdingen van de verkiezingsuitgaven voor de gemeenteraadsverkiezingen.

Daarnaast is het College bevoegd om de verkiezing van de OCMW-raden en politieraden geldig te verklaren en uitspraak te doen over klachten die naar aanleiding van die verkiezingen worden ingediend. Het is eveneens bevoegd een beslissing te nemen in geschillen in verband met een onverenigbaarheidsprobleem of de afzetting van een schepen, gemeenteraadslid of OCMW-lid.

Beroepen tegen de beslissingen van het Rechtscollege inzake politieke rechten kunnen bij de Raad van State worden aangetekend, die in laatste aanleg beslist

Een Huisvestingscode om de huurmarkt te saneren

Al tien jaar trachtte het Brussels Gewest de huurmarkt van de woningen en van de kleine en de gemeubileerde woningen te saneren (zie Nieuwsbrief van het Brussels Parlement nr. 3, juni 2003).

Op 15 juli was het uiteindelijk zover. Het Parlement gaf in plenaire zitting zijn fiat aan de Huisvestingscode die op 28 februari 2003 was ingediend door de staatssecretaris bevoegd voor de huisvesting, de heer Alain Hutchinson (PS).

Deze Huisvestingscode geeft concrete vorm aan het in de Grondwet ingeschreven recht van eenieder om menswaardig te leven. De Huisvestingscode stelt de normen inzake bewoonbaarheid vast voor alle woningen en maakt het de openbare vastgoedoperatoren mogelijk om ongezonde, verlaten of leegstaande panden in eigen beheer te nemen.

De Huisvestingscode werd aangenomen met 44 stemmen voor (MR, PS, VLD, SP-AGA, CD&V), 6 stemmen tegen (FN, VB) en 22 onthoudingen (Ecolo, CDH en twee MR-leden).

Drie lezingen door de regering en daarna nog bijna veertig uur besprekingen in de bevoegde commissie waren nodig om te komen tot de uiteindelijke tekst. De debatten spitsten zich toe op 26 specifieke vragen, die MR-volksvertegenwoordiger Olivier de Clippele had gesteld.

Er werd ook uitvoerig van gedachten gewisseld over de rol van de gemeenten bij de toepassing van de Huisvestingscode, de herhuisvesting van bewoners van een ongezond verklaarde woning en het recht van openbaar beheer.

Woningen met een oppervlakte van minder dan 28 m² worden onderworpen aan een andere regeling dan grotere woningen. Voor de eerstgenoemde woningen is een voorafgaand conformiteitsattest vereist dat zes jaar geldig is. De verhuurder krijgt twee jaar om deze verplichting na te komen. Eigenaars van grotere woningen kunnen een conformiteitscertificaat aanvragen, dat bevestigt dat het verhuurde goed beantwoordt aan de minimale inrichtingsnormen waaraan alle te huur gestelde woningen moeten beantwoorden. In beide gevallen riskeren de in gebreke blijvende eigenaars forse boeten.

De Ecolo-fractie was voorstander van een echte voorafgaande verhuurvergunning voor die kleine woningen en had twee jaar geleden een voorstel van ordonnantie van die strekking ingediend. Dit voorstel werd, net als een soortgelijk voorstel van de MR-fractie, samen besproken met het ontwerp van de regering. Na lange besprekingen werd de voorkeur gegeven aan een controle a posteriori op basis van eventuele klachten in plaats van een conformiteitscontrole a priori.

Beheersrecht voor de overheden

Deze minimumnormen betreffen:

1) de veiligheid (stabiliteit van het gebouw, elektriciteit, gas, verwarming, aansluiting op riolering)
2) de gezondheid (vochtigheid, toxiciteit van de materialen, minimale oppervlakten, hoogte van de kamers, toegang, enz.)
3) de uitrusting: (koud en warm water, elektrische installaties, sanitair, enz.)

Een huurder of een erkende vzw (OCMW, sociaal verhuurkantoor, enz.) kan voortaan klacht indienen bij de gewestelijke inspectiedienst, die eveneens op eigen initiatief controles kan uitvoeren.
De Huisvestingscode bepaalt ook nog dat de huurders die hun woning moeten verlaten omdat ze niet aan de normen beantwoordt, voorrang krijgen bij huisvesting in woningen die door de overheden worden beheerd.

De ordonnantie gaat echter nog verder. Elke openbare vastgoedoperator (gemeente, OCMW, grondregie) mag leegstaande woningen (die minstens twaalf opeenvolgende maanden leegstaan) in eigen beheer nemen, alsook woningen waarin nog geen renovatiewerken zijn uitgevoerd om ze in overeenstemming te brengen met de normen en onbewoonbaar verklaarde woningen.

Deze « opgevorderde » woningen zullen bij voorrang aangeboden worden aan huurders die een nieuwe woning moeten krijgen. Daar heeft PS-volksvertegenwoordiger Alain Bultot met een amendement voor gezorgd. De eigenaar kan evenwel zijn pand terugkrijgen als hij de overheid vergoedt voor de renovatie- en herstellingswerken.

Sommige commissieleden, zowel van de oppositie als van de meerderheid, twijfelen eraan of dit recht van openbaar beheer daadwerkelijk kan worden uitgeoefend, omdat het volgens hen tot een schending van het eigendomsrecht leidt.

Tijdens de bespreking in de commissie werden enkele amendementen aangenomen. Op verzoek van volksvertegenwoordiger Vincent De Wolf (MR) is het opgelegde openbaar beheer niet van toepassing op een eigenaar die zijn woonplaats in een bepaalde woning heeft, maar elders woont. De MR-volksvertegenwoordiger heeft eveneens verkregen dat de burgemeester een huurder van een ongezonde woning niet uit zijn huis zet voordat hij alle mogelijkheden om hem elders te huisvesten onderzocht heeft.

De heer Alain Daems van oppositiepartij Ecolo heeft verkregen dat de huurder, net als de verhuurder, beroep kan instellen als het conformiteitsattest geweigerd wordt. Hij heeft er eveneens voor gezorgd dat de minimumnormen voor de inrichting van de woningen om de vijf jaar herzien worden;

Volksvertegenwoordiger Michel Lemaire van oppositiepartij cdH heeft erop aangedrongen dat de in openbaar beheer genomen woningen opnieuw verhuurd moeten worden aan personen die op de wachtlijst voor een sociale woning staan.

Dat is opgenomen in de definitieve tekst van de ordonnantie. De regering heeft bij monde van staatssecretaris Alain Hutchinson (PS) enkele technische correcties aangebracht om de werkzaamheid en de coherentie van de ingevoerde procedures te verbeteren.

De Huisvestingscode, die na deze lange parlementaire debatten tot stand is gekomen, is een evenwichtige tekst die rekening houdt met de belangen van de huurder én van de eigenaar en bijdraagt tot het oplossen van de huisvestingscrisis in Brussel. De Huisvestingscode zal op 1 juli 2004 van kracht worden.

Bizet... richting Erasmus

Om de « Nieuwsbrief van het Brussels Parlement » beter bekend te maken, heeft het Brussels Parlement aan de MIVB gevraagd om op de scheurfolder een publicitaire ruimte te mogen benutten. Als tegenprestatie heeft de MIVB gevraagd om over paginaruimte te kunnen beschikken in de uitgave van september 2003.

Op 15 september heeft de MIVB lijn 1B verlengd tot het Erasmusziekenhuis in Anderlecht, wat neerkomt op om en bij 3 extra kilometers. Op die lijn komen er 4 stations bij: Het Rad, COOVI/CERIA, Eddy Merckx en Erasmus. Deze 4 nieuwe toegangen tot de stad maken het heel gemakkelijk om de auto in de buurt van een station te parkeren, de metro te nemen en in een mum van tijd in het centrum te staan. Een voorbeeld: de rit van het station Erasmus naar De Brouckère duurt slechts 15 minuten. En parkeren is zo gebeurd. Bij COOVI/CERIA bijvoorbeeld vindt u een parking die in een eerste fase om en bij de 200 plaatsen biedt.

In deze vier stations wordt de verkoop op een nieuwe manier georganiseerd. Alle vervoerbewijzen – behalve de abonnementen – worden uitsluitend verkocht aan de 3 automaten die in elk station staan.
Bovendien zijn 8 stationsverantwoordelijken volgens een beurtrol in deze stations aanwezig en staan er 24 uur per dag oproepinstallaties ter beschikking. De MIVB is begaan met het welzijn van de reiziger en voorziet daarom al deze stations met iets nieuws, namelijk drie speciale vuilnisbakken. De gele is voor het papier en het karton, de blauwe vuilnisbak is voor plastic, metaal en drankkartons oftewel PMD en tenslotte nog één voor het restafval (witte vuilnisbak).

Vanwege de verlenging tot Erasmus stoppen de trams van lijn 56 tot nader order aan de halte Debussy. Omdat de verlengde metrolijn nagenoeg hetzelfde traject volgt als bus 74, wordt die lijn opgeheven.

De werkzaamheden die de stations Clemenceau en Beekkant met elkaar moeten verbinden, zijn al behoorlijk opgeschoten. En het station Delacroix, dat opengaat in 2005, bevindt zich in het stadium van de ruwbouw. Voor de omsluiting van de Kleine Ringas, met doorkomst aan het toekomstig spoorknooppunt van het Weststation, is het wel nog wachten tot 2007.

Gezien het groeiend aantal reizigers dat van het MIVB-net gebruik maakt heeft de Brusselse regering besloten de vervoersmogelijkheden gevoelig uit te breiden. De doelstellingen zijn niet min: tegen 2005 moet de metro 10.200 reizigers meer vervoeren tijdens de spitsuren en 36% extra plaatsen ter beschikking stellen. En dat dankzij 15 nieuwe « Boa »-metrostellen van elk 94 meter. Het bijzondere aan deze nieuwe voertuigen is dat ze uit één lang compartiment bestaan.

Resolutie betreffende de reorganisatie van het tramnetwerk van de MIVB

De reorganisatie van het tramnetwerk werd besproken in de commissie infrastructuur. Na de hoorzittingen met de leiding van de MIVB, alsook met de voorzitter van de Gewestelijke Commissie voor de mobiliteit en de vertegenwoordigers van Inter-Environnement Bruxelles en de Brusselse Raad voor Leefmilieu, heeft het Brussels Parlement tijdens zijn laatste plenaire vergadering de resolutie gestemd.

In een volgend nummer van de Nieuwsbrief wordt hierop teruggekomen.

Meer slagkracht voor het beleid inzake wetenschappelijk onderzoek & technologische innovatie

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest pronkt in de top tien van de Europese regio's voor wat omvang en kwaliteit van het wetenschappelijk potentieel betreft. Dat stelt toch de Europese Commissie vast. Maar van een gestroomlijnd beleid ter ondersteuning van R&D (research and development) was er in het jongste verleden nauwelijks sprake. Het is de verdienste geweest van de vorige minister-president, François-Xavier de Donnea (MR), toen ook bevoegd voor het wetenschapsbeleid, de pijnpunten te ontdekken, de juiste diagnose te stellen en de aangepaste beleidsinstrumenten te creëren. Eind mei, één week voor François-Xavier de Donnea's aftreden, hield de Commissie Economische Zaken van het Brussels Parlement een constructieve bespreking van de *ordonnantie tot oprichting van het Instituut ter bevordering van het wetenschappelijk onderzoek en de innovatie van Brussel (IWOIB)* van 21 februari 2002). En dit conform de Europese regelgeving.

En nu efficiënt besturen met het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel. (IWOIB)

(Ordonnantie van 26 juni 2003)

Deze ordonnantie luidt fase III in van de inhaaloperatie en streeft naar een efficiënter bestuur en meer samenhang tussen alle betrokken partijen.

Het IWOIB krijgt een paragewestelijk A-statuut om flexibel en pro-actief te kunnen opereren. Er treedt dus geen Raad van Bestuur op, want deze zou rechter én partij kunnen zijn. Na overleg heeft de Commissie Economische Zaken ermee ingestemd dat de Raad voor het Wetenschapsbeleid de tactische sporen zal blijven aangeven. De Brusselse regering houdt het toezicht.

De achterstand inhalen

Actoren op het terrein van wetenschappelijk onderzoek zijn er genoeg. Probleem is echter dat hun opdrachten niet netjes zijn afgebakend en dat er een manifest gebrek is aan coördinatie. Daarbij komt dat de overheidsinvestering in R&D benedenmaats is, althans in vergelijking met Vlaanderen en Wallonië. Het totaalbudget bedraagt 25 miljoen € per jaar, weliswaar een verdubbeling sinds het begin van deze legislatuur, maar toch ontoereikend.

Bovendien kampt Brussel met een reeks sociaal-economische paradoxen, die een specifiek R&D-beleid vereisen. Wetenschappelijk onderzoek is al bij al investeren in nieuwe projecten, die economisch rendabele perspectieven bieden en derhalve verse bronnen voor werkgelegenheid vormen. Het is duidelijk dat met een overconcentratie van de dienstensector en met een terugval van de industriële activiteit, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn R&D-pijlen moet richten naar niet-traditionele projecten. Naar netwerken van KMO's bijvoorbeeld, of naar de ontwikkeling van de meest technologische sectoren van de industrie.

Wat voorafging

In 2001 startte de Raad voor Wetenschapsbeleid zijn werkzaamheden (Ordonnantie van 10 februari 2000). Deze Raad adviseert intussen de Brusselse regering en assisteert de bevoegde minister bij de strategische lijnen van het gewestelijk wetenschapsbeleid.

In 2002 kreeg het Gewest een wettelijk kader om het wetenschappelijk onderzoek en de technologische innovatie aan te moedigen en te financieren (Ordonnantie

Het IWOIB krijgt een arsenaal van opdrachten toebedeeld. Dat gaat van het opvolgen van alle dossiers R&D met economische doeleinden, de bevordering van de sociale en menswetenschappen, van het beheer van programma's met niet-economische doeleinden, tot en met de communicatie van het wetenschapsbeleid, tot en met de vertegenwoordiging van Brussel in de diverse nationale en internationale instanties die actief zijn in het wetenschappelijk onderzoek.

Na beraadslaging in de Commissie Economische Zaken verzekerde minister-president François-Xavier de Donnea (MR) de leden Anne-Françoise Theunissen (Ecolo) en Marie-Jeanne Riquet (MR) dat de dienst Iristat (www.iristat.irisnet.be) in de administratie voluit blijft gaan voor datasearch en –verwerking en dat het BAO (Brussels Agentschap voor Ondernemingen) zijn go-between functie tussen onderzoekswereld en de economische partners zal blijven vervullen.

Om mogelijk te maken dat het IWOIB al zijn opdrachten en eigen werkingskosten kan dragen, komt er een financiering met kredieten, ingeschreven op de gewestbegroting. Tot slot moet de regering het kader en het statuut van IWOIB-personeel vastleggen.

« Ons gewest kan met dit nieuwe beleidsinstrument zijn positie in de kennismaatschappij en in de Europese onderzoeksruimte verstevigen ».

F-X de Donnea, 28 mei 2003

Het Hoofdstedelijk Parlement, een « ecodynamisch » bedrijf ?

Het Hoofdstedelijk Parlement is er zich van bewust dat op het vlak van het milieu vele kleintjes een grote maken en heeft dan ook beslist om zijn personeel te sensibiliseren voor milieukwesties. Het Parlement wil het 'ecolabel' halen dat toegekend wordt aan de bedrijven die de kwaliteit van de leefomgeving respecteren.

Daartoe is op 31 maart 2003 een werkgroep opgericht bestaande uit vier ambtenaren die bijzondere interesse voor deze materie hebben. De werkgroep moet onderzoeken hoe het Parlement in zijn dagelijkse werking milieuvriendelijke maatregelen kan nemen : energie-, papier- en waterbesparing, bevordering van een verantwoord verbruik en mobiliteit.

Eens de actieterreinen omschreven zijn, moet er plan met concrete maatregelen opgesteld worden. Er is een dossier samengesteld en aan het BIM bezorgd, met het oog op het verkrijgen van het 'ecolabel'. Het Parlement heeft zich in juni kandidaat gesteld en een jury moet begin september beslissen of het Hoofdstedelijk Parlement het label krijgt.

Op welke domeinen zou het Parlement milieuvriendelijke maatregelen kunnen nemen ?

Op de eerste plaats kan het papierverbruik, dat onvermijdelijk is in een wetgevende assemblee, zoveel mogelijk beperkt worden. Het gebruik van intranet en e-mail, recto-verso fotokopies en gerecycleerd papier zou het papierverbruik en de negatieve gevolgen voor het milieu aanzienlijk kunnen verminderen.

Het elektriciteitsverbruik zou ook verminderd kunnen worden door het gebruik van spaarlampen en tijdschakelaars voor de verlichting van de grote salons.

Het waterverbruik kan beperkt worden door het rationele doortrekken van de wc's en het opnieuw in gebruik nemen van regenwaterputten op de plaatsen waar dat mogelijk is (bijvoorbeeld voor het besproeien van de tuinen).

Er zijn reeds talrijke maatregelen genomen. In ieder bureau zijn er speciale vuilnisbakken geplaatst voor de papierrecyclage en op iedere verdieping zijn er speciale vuilnisbakken geplaatst voor de recyclage van plastiek en van batterijen.

Er zijn ook maatregelen genomen om het personeel en de parlementsleden aan te moedigen de fiets te gebruiken of het openbaar vervoer te nemen. Men zou nog verder kunnen gaan door een echt mobiliteitsplan voor het personeel op te stellen.

Er is nog veel werk voor de boeg om tot een verantwoord verbruik en een rationeel gebruik van de natuurlijke rijkdommen te komen. Alles hangt van de persoonlijke motivatie. Het Parlement is deze weg ingeslagen met zijn initiatief om het « ecolabel » te verkrijgen.

KORT BERICHT … KORT BERICHT…

Tijdens de plenaire vergadering van het Brussels parlement van maandag 15 september legde de heer Robert Delathouwer (SP-AGA), gewezen staatssecretaris van de Brusselse regering, opnieuw de eed af als Brussels volksvertegenwoordiger. Hij volgt de heer Rufin Grijp (SP-AGA) op die ontslag nam.

De heer Pascal Smet (SP-AGA) werd door het Brussels Parlement gekozen tot nieuwe staatssecretaris van de Brusselse regering ter vervanging van de heer Robert Delathouwer.

Pascal Smet (SP-AGA)

Robert Delathouwer (SP-AGA)

Het parlementaire werk: kort overzicht in cijfers

Session 2002-2003:

- 25 plenaire vergaderingen van de Raad en 14 plenaire vergaderingen van de Verenigde Vergadering die samen 124.11 uur duurden
- – 318 geschreven vragen
  – 123 mondelinge vragen
  – 143 actualiteitsvragen
  – 106 interpellaties
- de verschillende commissies kwamen in totaal 339.20 uur samen (ter vergelijking : respectievelijk 337.35 uur tijdens de vorige zitting)

Indien u een gratis abonnement wenst op deze publicatie, stuur dan het onderstaande strookje volledig ingevuld terug naar het volgende adres:

Brussels Parlement – Public relations
1005 Brussel – Fax 02 549 62 12

NAAM, voornaam: .....

wenst een abonnement op de « Nieuwsbrief van het Brussels Parlement »

straat: .....

..... nr. .....

postnummer: ..... gemeente: .....

Datum: ..... Handtekening:

Verschijnt vier maal per jaar – Verantwoordelijk uitgever : Magda De Galan, Voorzitter – 1005 Brussel – Tel. 02 549 62 00 – Fax 02 549 62 12 – Website www.bruparl.irisnet.be

Lay-out en drukwerk : IPM – 1000 Brussel – 02 218 68 00